

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Man har jo ofte hørt ordet sniksnak blive anvendt her fra Folketingets talerstol. Jeg hørte faktisk hr. Ebbe Kalnæs anvende stort set de samme udtryk. Meningen var den samme.

Der bliver spurgt: Jamen hvad kan vi så gøre som selvstændig nation? Der mener jeg, at jeg i ordførertalen lagde vægt på, at vi måske sender nogle kraftigere signaler fra Danmark, end vi gør i form af det medlemskab, vi har i EU.

Vi er vel trods alt fortsat en nogenlunde selvstændig nation, og skulle vi så ikke tage og vise, hvad vi kan, og hvad vi tør, og ikke altid spørge os for i EU, om vi må?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ebbe Kalnæs som ordfører.

Ebbe Kalnæs (CD):

Da jeg startede med at sige snak og snak og for lidt handling til hr. Egil Møller, så spurgte jeg faktisk om: Hvad kan vi andet end at snakke?

Det, vi bl.a. gør, når vi snakker, og når vi vedtager en fælles beslutning om synet på den her situation i Folketinget i dag, er, at vi tager afstand. Vi tager afstand fra grove krænkelse af menneskerettighederne.

Jeg tror, at vi alle i det her Ting er rystede over en hovedstad, som er lagt i ruiner. Vi er rystede over det, som mange citerer, og som vist også står i Jyllands-Posten i dag fra Human Rights Watch. Der er ingen tvivl om, at vi skal holde en dialog i denne her sammenhæng for at presse på. Men det er ikke ensbetydende med, at vi skal lade nogen smutte.

Det er klart, at vi skal vedholdende have krav i forhold til menneskerettighederne, i forhold, hvor vi skal påpege de krigsforbrydelser, der er foregået, hvis man taler om massegravene. Det er ikke sådan, at vi skal dysse os ned eller dæmpe os, ikke forfølge det, hvis Rusland på en eller anden måde laver noget fornuftigt, foretager nogle fornuftige tiltag i genopbygningen.

Ellers vil jeg godt på CD's vegne takke udenrigsministeren for redegørelsen.

Jeg vil gøre opmærksom på, som jeg har gjort tidligere i korte bemærkninger, at vi lægger uhjre megen vægt på, at vi i dette Folketing er meget bredt enige om udtalelser, der påpeger de alvorlige overgreb, der er tale om her, og vi prioriterer det utrolig højt, at det er et bredt Folketing,

der gør det, så den regering, vi har, kan stå stærkt med et ordentligt fundament og et Folketing bag sig, når den ude i verden skal gøre sig gældende med de synspunkter, Danmark skal bidrage med.

At der er tale om dybt alvorlige overgreb mod menneskeheden i det, der foregår i Tjetjenien, er der jo ingen der i tvivl om, og der kan ikke tages nok afstand fra det. Og når Menneskerettighedskommissionen har udtrykt sig så stærkt, som den har, i denne her sammenhæng, bør vi selvfølgelig også bakke det op.

Det, jeg synes er vigtigt, er, at vi jo parti for parti, person for person her i salen har lejlighed til at understrege de her ting, men det er jo ikke ensbetydende med, at det har nogen mening at komme med en række skriftlige meldinger og forskellige vedtagelser.

Jeg håber i hvert fald, at de, der har en egen vedtagelse med temmelig lidt indhold i, er med, når det kommer til stykket og stemmer med, så vi ser en Folketingssal i den grad samle sig bag en regering og en udenrigsminister, når vi skal lægge pres på i denne her situation, presse de internationale samarbejdspartnere, vi har, ikke mindst EU, til at være aktive i denne her sammenhæng. Derfor vil jeg gerne endnu en gang understrege, at det er vigtigt, at vi presser på.

Så vil jeg også gerne lige til sidst lægge vægt på det, hr. Per Stig Møller og andre har været inde på, at selvfølgelig er tjetjenske borgere velkomne i Danmark som politiske flygtninge, for der vil være adskillige af dem. Men vi skal omvendt også passe på, at vi ikke kommer i en situation, at vi udvander det her begreb. For det er netop rigtigt, at det er en individuel bedømmelse af den enkelte person og den enkelte persons situation. Og det er vigtigt at få signaleret, at sådan er det, og sådan er det i almindelighed, og sådan har det været altid eller i hvert fald i mange, mange år.

Der er somme tider nogle, der forsøger at få det til at se ud til at være noget andet, som om det er noget, vi ordner i bundter, at ladeporten er åben osv. Det er ikke tilfældet. Op mod halvdelen af dem, der søger asyl i dette land, får faktisk ikke asyl og må tage videre ud i verden for at finde det sted, hvor de skal være.

Der synes jeg, det er vigtigt at understrege, at i denne situation er der også plads til flygtninge i Danmark, når man bedømmer dem som politisk forfulgte.